

Bryssel, 8. heinäkuuta 2020
(OR. en)

9463/20

Toimielinten välinen asia:
2018/0216(COD)

AGRI 201
AGRILEG 78
AGRIFIN 56
AGRISTR 56
AGRIORG 50
CODEC 614
CADREFIN 153

ILMOITUS

Lähetäjä:	Puheenjohtajavaltio
Vastaanottaja:	Maatalouden erityiskomitea / neuvosto
Kom:n asiak. nro:	9645/18 + COR 1 + ADD 1
Asia:	Ehdotus: EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS jäsenvaltioiden yhteisen maatalouspolitiikan nojalla laatimien, Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) rahoitettavien strategiasuunnitelmien (YMP:n strategiasuunnitelmat) tukea koskevista säännöistä sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EU) N:o 1305/2013 ja (EU) N:o 1307/2013 kumoamisesta – <i>Vihreä arkkitehtuuri</i>

Valtuuskunnille toimitetaan liitteessä puheenjohtajavaltion tausta-asiakirja tulevan yhteisen maatalouspolitiikan vihreästä arkkitehtuurista.

Valtuuskuntia pyydetään maatalouden erityiskomitean 13. heinäkuuta 2020 pidettävässä kokouksessa hyväksymään kysymykset, joita ehdotetaan ministerien keskustelun ohjaamiseksi 20. heinäkuuta 2020 pidettävässä maatalous- ja kalastusneuvostossa.

Vihreä arkkitehtuuri vuoden 2020 jälkeisessä YMP:ssä

Puheenjohtajavaltion tausta-asiakirja

1. **Vihreä arkkitehtuuri** on keskeinen osa komission ehdotusta vuoden 2020 jälkeisen ajan yhteiseksi maatalouspolitiikaksi (YMP). Siihen kuuluu useita elementtejä, muun muassa ehdollisuus (jossa yhdistyvät nykyisen YMP:n mukaiset viherryttäminen ja täydentävät ehdot), uudet ekojärjestelmät, erilaisia toiseen pilariin kuuluvia ympäristöalan tukitoimia sekä joitain asiaankuuluvia määritelmiä (esim. tukikelpoinen hehtaari).
2. Vihreällä arkkitehtuurilla pyritään saavuttamaan nykyistä kunnianhimoisempia **ympäristö- ja ilmastotavoitteita**. Jäsenvaltiot ovat aina periaatteessa vahvistaneet nämä kunnianhimoisemmat tavoitteet edellyttäen, että niistä ei aiheudu liiallisia hallintorasitteita ja että YMP:lle taataan riittävä rahoitus näiden vahvistettujen vihreiden tavoitteiden saavuttamiseen.
3. Näiden kunnianhimoisempien tavoitteiden saavuttamista edistääkseen puheenjohtajavaltio Suomi ehdotti, että ympäristö- ja ilmastomenoihin sovellettaisiin "**yhtenäisen prosenttiosuuden toimintamallia**", joka edellyttää molemmista pilareista tulevaa rahoitusta. Puheenjohtajamaa Kroatia tarkasteli tätä ehdotusta tarkemmin. Kroatia totesi kuitenkin lopulta tilanneselvityksessään (8734/20), ettei tämä toimintamalli saanut riittävästi kannatusta, sillä jäsenvaltioiden näkemykset erosivat toisistaan huomattavasti. Maatalouden erityiskomiteassa 6. heinäkuuta kokoontuneet valtuuskunnat olivat silti sitä mieltä, että **molemmista pilareista saatavan rahoitusosuuden** ideaan kannattaa kiinnittää huomiota. Tätä näkökohtaa saattaa olla tarpeen tarkastella tarkemmin samoin kuin yleisempää kysymystä siitä, miten yhteinen vähimmäistavoitetaso voidaan varmistaa EU:n tasolla.

4. Tulevan YMP:n uusia elementtejä, joiden odotetaan aktiivisesti edistävän kunnianhimoisempien tavoitteiden saavuttamista, ovat **ekojärjestelmät**. Ne ovat ympäristöjärjestelmiä, joita rahoitetaan ensimmäisen pilarin nojalla, toisin sanoen vuosittaisin maksuin. Komission ehdotuksen mukaan niiden olisi oltava jäsenvaltioille pakollisia mutta viljelijöille vapaaehtoisia. Useat valtuuskunnat kannattivat ekojärjestelmien ideaa 6. heinäkuuta kokoontuneessa maatalouden erityiskomiteassa. Näkemykset erosivat kuitenkin edelleen toisistaan sen suhteen, olisiko niiden soveltamisen oltava jäsenvaltioille pakollista vai vapaaehtoista. Vapaaehtoista toimintamallia kannattaneet valtuuskunnat katsoivat, että koska ekojärjestelmät ovat uusi väline, viljelijöiden olisi vaikeaa varautua niiden käyttöönottoon, ja tämän vuoksi ne korostivat, että rahoituksen suurempi joustavuus olisi tarpeen.
5. Komissio ehdotti toukokuussa 2020 julkaistussa valmisteluasiakirjassaan "Analysis of links between the CAP Reform and the Green Deal" (8228/20) ekojärjestelmiin osoitettavien varojen pitämistä erillään muista ensimmäisen pilarin määrärahoista. Valtuuskunnat esittivät 6. heinäkuuta kokoontuneessa maatalouden erityiskomiteassa erilaisia näkemyksiä tästä vaihtoehdosta; se sai jonkin verran kannatusta mutta herätti monenlaisia epäilyjä ja kysymyksiä, jotka liittyivät erityisesti varojen menetyksen riskiin. Eräät jäsenvaltiot korostivat, että ilman riittävää **rahoituksen joustavuutta** näiden välineiden mahdollisesti riittämätön käyttöönotto johtaisi käytettävissä olevien varojen menetykseen.
6. Puheenjohtajan näkemyksen mukaan kysymys varojen kohdentamisesta ympäristö- ja ilmastomenoihin on yksi keskeisistä kysymyksistä, joita vihreää arkkitehtuuria koskevassa keskustelussa ei ole vielä ratkaistu. Jos varoja päätetään kohdentaa erityisesti ekojärjestelmiin, esiin nousee lukuisia **käytännön kysymyksiä**, esimerkiksi se, miten käyttämättömien varojen ongelma voidaan ratkaista. Lisäksi jonkinasteinen joustavuus saattaa olla tarpeen ekojärjestelmiin osoitettavien varojen erillään pitämisen suunnittelussa ja täytäntöönpanossa.

7. Maatalous- ja kalastusneuvostossa 20. heinäkuuta 2020 käytävässä keskustelussa olisi keskityttävä ekojärjestelmiin osoitettavien varojen pitämiseen erillään muista määrärahoista sekä joustavuuden tarpeeseen ja jo esitettyjä kysymyksiä koskeviin mahdollisiin ratkaisuihin. Tätä varten puheenjohtaja ehdottaa seuraavia kysymyksiä:

a. Millaiset suunnittelua ja täytäntöönpanoa koskevat joustot ovat mielestänne tarpeen, jotta voidaan tukea varojen yhdenmukaista EU:n laajuista kohdentamista ekojärjestelmiin?

b. Mitkä kriteerit ovat mielestänne ratkaisevia määriteltäessä varojen mahdollisen EU:n laajuisen kohdentamisen taso?

8. Toisena vihreän arkkitehtuurin elementtinä puheenjohtajavaltio Kroatian tilanneselvityksessä korostettiin kysymystä tuottamattoman maan vähimmäisosuudesta (toimenpidevaatimus 9) ehdollisuusjärjestelmässä. Puheenjohtaja haluaa käydä tästä keskustelua ja ehdottaa seuraavaa kysymystä neuvostossa käsiteltäväksi:

c. Katsotteko, että olisi hyödyllistä asettaa yhdenmukainen EU:n laajuinen vähimmäisprosenttiosuus tuottamattomille maa-aloille ja elementeille toimenpidevaatimuksessa 9? Mille tasolle se olisi asetettava? Olisiko myös tuotantoalat luettava tähän prosenttiosuuteen?
